I.

(Zakonodavni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2017/2321 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 12. prosinca 2017.

o izmjeni Uredbe (EU) 2016/1036 o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije i Uredbe (EU) 2016/1037 o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([1]),

budući da:

(1) Uredbom (EU) 2016/1036 ([2]) Europski parlament i Vijeće donijeli su zajednička pravila za zaštitu od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu države članice Unije.

(2) Članak 2. stavak 7. Uredbe (EU) 2016/1036 predstavlja temelj za određivanje uobičajene vrijednosti u slučaju uvoza iz zemalja bez tržišnoga gospodarstva. S obzirom na događanja u određenim zemljama primjereno je da se uobičajena vrijednost određuje na temelju Uredbe (EU) 2016/1036 kako je izmijenjena ovom Uredbom, s učinkom od 20. prosinca 2017. Za one zemlje koje na dan pokretanja ispitnog postupka nisu članice Svjetske trgovinske organizacije (WTO) i navedene su u Prilogu I. Uredbi (EU) 2015/755 Europskog Parlamenta i Vijeća ([3]) uobičajena vrijednost trebala bi se odrediti u skladu s posebnom metodologijom osmišljenom za te zemlje. Ovom Uredbom ne dovodi se u pitanje utvrđivanje činjenice je li određena članica WTO-a zemlja tržišnoga gospodarstva ili nije, niti se dovode u pitanje uvjeti iz protokola i drugih instrumenata u skladu s kojima su zemlje pristupile Sporazumu iz Marakeša o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije od 15. travnja 1994. ([4]).

(3) S obzirom na iskustvo iz prijašnjih postupaka primjereno je pojasniti okolnosti u kojima se može smatrati da postoje znatni poremećaji kojima se u velikoj mjeri utječe na sile slobodnog tržišta. Osobito, primjereno je pojasniti da se može smatrati da takav slučaj postoji ako prijavljene cijene ili troškovi, uključujući troškove sirovina i energije, nisu rezultat sila slobodnog tržišta jer na njih utječu znatne državne intervencije. Nadalje je primjereno pojasniti da bi pri procjeni postojanja znatnih poremećaja u obzir trebalo uzeti, među ostalim, mogući učinak jednog ili više sljedećih elemenata: na dotičnom tržištu u znatnoj mjeri djeluju poduzeća koja su u vlasništvu, pod kontrolom ili političkim nadzorom ili usmjerenjem vlasti zemlje izvoznice; prisutnost države

([1]) Stajalište Europskog parlamenta od 15. studenoga 2017. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 4. prosinca 2017.
([2]) Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 176, 30.6.2016., str. 21.).
([3]) Uredba (EU) 2015/755 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 123, 19.5.2015., str. 33.).
([4]) SL L 336, 23.12.1994., str. 3.

u poduzećima zbog koje država može utjecati na cijene ili troškove; javne politike ili mjere kojima se diskriminira u korist domaćih dobavljača ili se na drugi način utječe na sile slobodnog tržišta; nepostojanje, diskriminatorna primjena ili neodgovarajuće izvršavanje zakonodavstva o stečaju, trgovačkim društvima ili o vlasništvu; poremećaji u području troškova plaća; pristup financijskim sredstvima odobravaju institucije koje provode ciljeve javnih politika ili na drugi način ne djeluju neovisno o državi.

(4) Komisija bi trebala izrađivati, stavljati na raspolaganje javnosti i redovito ažurirati izvješća o znatnim poremećajima koji bi mogli dovesti do pokretanja antidampinških ispitnih postupaka te u njima opisati okolnosti na tržištu u vezi s tim slučajevima u određenoj zemlji ili u određenom sektoru. Takva izvješća i dokazi na kojima se ona temelje trebali bi biti dio dosjea ispitnih postupaka koji se odnose na tu zemlju ili sektor. U takvim ispitnim postupcima, zainteresirane stranke trebale bi imati dovoljno prilika za iznošenje primjedbi na izvješća i dokaze na kojima se ona temelje. Pri procjeni postojanja znatnih poremećaja trebalo bi, kada je to primjereno, uzeti u obzir relevantne međunarodne standarde, uključujući temeljne konvencije Međunarodne organizacije rada (ILO), kao i relevantne multilateralne konvencije u području okoliša.

(5) Troškovi se obično izračunavaju na temelju evidencije izvoznika i proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak. Međutim, ako postoje izravni ili neizravni znatni poremećaji u zemlji izvoznici zbog kojih su troškovi iz evidencije dotične stranke umjetno niski, takvi se troškovi mogu prilagoditi ili utvrditi na razumnoj osnovi, uključujući informacije s drugih reprezentativnih tržišta ili koje proizlaze iz međunarodnih cijena ili referentnih vrijednosti. Mogu se koristiti i domaći troškovi, ali samo u onoj mjeri u kojoj je sa sigurnošću, na temelju točnih i odgovarajućih dokaza, utvrđeno da oni nisu narušeni.

(6) Kada se podaci prikupljaju u reprezentativnim zemljama, a Komisija mora utvrditi je li razina socijalne zaštite i zaštite okoliša u tim zemljama zadovoljavajuća, nužno je da Komisija ispita poštuju li se u tim zemljama temeljne konvencije ILO-a i relevantne multilateralne konvencije u području okoliša.

(7) Ako je dio troškova nekog izvoznika i proizvođača narušen, što se odnosi i na slučajeve kada određeni faktor proizvodnje potječe iz više izvora, taj bi dio troškova trebalo zamijeniti nenarušenim troškovima. S obzirom na iskustvo iz prijašnjih postupaka, primjereno je dodatno pojasniti da bi se, u svrhu utvrđivanja postojanja znatnih poremećaja u trećoj zemlji, u obzir trebali uzeti svi relevantni dokazi o okolnostima koje prevladavaju na domaćem tržištu izvoznika i proizvođača iz te zemlje koji su dio dosjea i na koje su zainteresirane strane imale priliku iznijeti primjedbe, što podrazumijeva da se tim izvoznicima i proizvođačima pruži prilika da nedvojbeno dokažu da njihovi domaći troškovi nisu narušeni. Ti dokazi uključuju i relevantna izvješća, ako su ona dostupna. Naznake o postojanju znatnih poremećaja mogu predstaviti i svi relevantni dionici, uključujući industrijski sektor i sindikate iz Unije. Prilikom donošenja odluke o pripremi ili ažuriranju dotičnih izvješća trebalo bi voditi računa o tim naznakama i o tome da se uporabom antidampinškog instrumenta dodatno ne optereti industrija Unije, uzimajući posebno u obzir gospodarske i trgovinske specifičnosti malih i srednjih poduzeća.

(8) Na metodologiju primijenjenu u inicijalnom ispitnom postupku i onu koja se treba primijeniti u ispitnom postupku revizije primjenjuje se članak 11. stavak 9. Uredbe (EU) 2016/1036. U tom kontekstu primjereno je pojasniti da bi se pri ispitivanju postoji li naznaka da su se okolnosti promijenile trebali u obzir uzeti svi relevantni dokazi koji su dio dosjea i na koje su zainteresirane strane imale priliku iznijeti primjedbe, uključujući relevantna izvješća u vezi s okolnostima koje prevladavaju na domaćem tržištu izvoznika i proizvođača te dokaze na kojima se ona temelje.

(9) U nedostatku drugih posebnih prijelaznih pravila kojima se uređuje to pitanje, primjereno je predvidjeti primjenu ove Uredbe na sve odluke o pokretanju postupaka i na sve postupke, uključujući inicijalne ispitne postupke i ispitne postupke revizije pokrenute 20. prosinca 2017. ili nakon tog dana, podložno članku 11. stavku 9. Uredbe (EU) 2016/1036. Nadalje, posebnim prijelaznim pravilom za već postojeće mjere i uzimajući u obzir nepostojanje drugih posebnih prijelaznih pravila kojima se uređuje to pitanje, u slučaju prijelaza s uobičajene vrijednosti izračunane na temelju članka 2. stavka 7. Uredbe (EU) 2016/1036 na uobičajenu vrijednost izračunanu u skladu s metodologijom utvrđenom u Uredbi (EU) 2016/1036 kako je izmijenjena ovom Uredbom, izvorna metodologija trebala bi se nastaviti primjenjivati sve do pokretanja prve revizije zbog predstojećeg isteka mjera nakon tog prijelaza. S ciljem smanjivanja rizika izbjegavanja odredbi iz ove Uredbe isti bi se pristup trebao primjenjivati u pogledu revizija koje se provode na temelju članka 11. stavka 4. Uredbe (EU) 2016/1036. Isto je tako primjereno podsjetiti da prijelaz s uobičajene vrijednosti izračunane na temelju članka 2. stavka 7. na uobičajenu vrijednost izračunanu u skladu s metodologijom utvrđenom u Uredbi (EU) 2016/1036 kako je izmijenjena ovom Uredbom, sam po sebi ne bi bio dostatan dokaz u smislu članka 11. stavka 3. Uredbe

(EU) 2016/1036. Takvim prijelaznim pravilima trebala bi se ispuniti pravna praznina zbog koje bi u suprotnom moglo doći do pravne nesigurnosti, zainteresiranim strankama trebale bi se pružiti razumne mogućnosti za prilagodbu situaciji koja nastaje istekom starih pravila i stupanjem na snagu novih pravila te bi se trebala olakšati učinkovita, pravilna i pravedna primjena Uredbe (EU) 2016/1036.

(10) Uredbom (EU) 2016/1037 ([1]), Europski parlament i Vijeće donijeli su zajednička pravila za zaštitu od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu države članice Unije. Iskustvo je pokazalo da se stvarni razmjeri subvencioniranja obično otkriju tijekom odgovarajućeg ispitnog postupka. Osobito, često se otkrije da ispitani izvoznici imaju koristi od subvencija, za čije se postojanje objektivno nije moglo znati prije provođenja ispitnog postupka. Primjereno je pojasniti da bi, ako se te subvencije otkriju tijekom ispitnog postupka ili revizije, Komisija trebala ponuditi dodatno savjetovanje dotičnoj zemlji podrijetla i/ili izvoza u pogledu subvencija utvrđenih tijekom ispitnog postupka. U nedostatku posebnog prijelaznog pravila kojim se uređuje to pitanje, primjereno je predvidjeti primjenu ove Uredbe na sve odluke o pokretanju postupaka i na sve postupke, uključujući inicijalne ispitne postupke i ispitne postupke revizije pokrenute 20. prosinca 2017. ili nakon tog dana.

(11) Uredbu (EU) 2016/1036 i Uredbu (EU) 2016/1037 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Uredba (EU) 2016/1036 mijenja se kako slijedi:

1. U članak 2. umeće se sljedeći stavak:

„6.a (a) Ako se tijekom primjene ove ili bilo koje druge relevantne odredbe ove Uredbe utvrdi da upotreba domaćih cijena i troškova u zemlji izvoznici nije primjerena zbog toga što u toj zemlji postoje znatni poremećaji u smislu točke (b), uobičajena vrijednost izračunava se isključivo na temelju troškova proizvodnje i prodaje koji odražavaju nenarušene cijene odnosno referentne vrijednosti, pridržavajući se sljedećih pravila.

Izvori koje Komisija može upotrijebiti uključuju:

— odgovarajuće troškove proizvodnje i prodaje u odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji koja je na sličnom stupnju gospodarskog razvoja kao zemlja izvoznica, uz uvjet da su relevantni podaci dostupni; ako postoji više takvih reprezentativnih zemalja, prednost se, ako je to moguće, daje zemljama s odgovarajućom razinom socijalne zaštite i zaštite okoliša,

— nenarušene međunarodne cijene, troškove ili referentne vrijednosti, ako to smatra primjerenim, ili

— domaće troškove, ali samo u onoj mjeri u kojoj je sa sigurnošću, na temelju točnih i odgovarajućih dokaza, utvrđeno da oni nisu narušeni, među ostalim i u okviru odredbi o zainteresiranim stranama iz točke (c).

Ne dovodeći u pitanje članak 17., ta se procjena obavlja zasebno za svakog izvoznika i proizvođača.

Izračunana uobičajena vrijednost uključuje nenarušen i razuman iznos troškova prodaje te administrativnih i općih troškova i dobiti.

(b) Znatni poremećaji su oni poremećaji do kojih dolazi ako prijavljene cijene ili troškovi, uključujući troškove sirovina i energije, nisu rezultat sila slobodnog tržišta jer na njih utječu znatne državne intervencije. Pri procjeni postojanja znatnih poremećaja u obzir se uzima, među ostalim, mogući učinak jednog ili više sljedećih elemenata:

— na dotičnom tržištu u znatnoj mjeri djeluju poduzeća koja su u vlasništvu ili pod kontrolom vlasti zemlje izvoznice odnosno koja ta tijela politički nadziru ili im pružaju smjernice;

— prisutnost države u poduzećima zbog koje država može utjecati na cijene ili troškove;

— javne politike ili mjere kojima se diskriminira u korist domaćih dobavljača ili se na drugi način utječe na sile slobodnog tržišta;

([1]) Uredba (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 176, 30.6.2016., str. 55.).

— nepostojanje, diskriminatorna primjena ili neodgovarajuće izvršavanje zakonodavstva o stečaju, trgovačkim društvima ili o vlasništvu;

— poremećaji u području troškova plaća;

— pristup financijskim sredstvima odobravaju institucije koje provode ciljeve javnih politika ili na drugi način ne djeluju neovisno o državi.

(c) Ako Komisija ima utemeljene naznake o mogućem postojanju znatnih poremećaja u smislu točke (b) u određenoj zemlji ili u određenom sektoru u toj zemlji i ako je to primjereno za djelotvornu primjenu ove Uredbe, Komisija izrađuje, stavlja na raspolaganje javnosti i redovito ažurira izvješće u kojem se navode okolnosti iz točke (b) na tržištu u toj zemlji ili sektoru. Takva izvješća i dokazi na kojima se ona temelje postaju dio dosjea ispitnih postupaka koji se odnose na tu zemlju ili sektor. Zainteresirane stranke moraju imati dovoljno prilika opovrgnuti ili nadopuniti izvješće i dokaze na kojima se ono temelji, iznijeti primjedbe na njih te se njima koristiti u svakom ispitnom postupku u kojem se takvo izvješće ili dokazi upotrebljavaju. Pri procjeni postojanja znatnih poremećaja Komisija uzima u obzir sve relevantne dokaze iz dosjea ispitnog postupka.

(d) Kada podnosi pritužbu u skladu s člankom 5. ili zahtjev za reviziju u skladu s člankom 11., industrija Unije može se, kako bi opravdala izračun uobičajene vrijednosti, koristiti dokazima iz izvješća iz točke (c) ovog stavka, ako oni udovoljavaju standardima za dokaze u smislu članka 5. stavka 9.

(e) Ako Komisija, u skladu člankom 5. stavkom 9., utvrdi da postoje dostatni dokazi o postojanju znatnih poremećaja u smislu točke (b) ovog stavka i ako na temelju toga odluči pokrenuti ispitni postupak, ta se činjenica navodi u obavijesti o pokretanju postupka. Podatke potrebne za izračun uobičajene vrijednosti Komisija prikuplja u skladu s točkom (a) ovog stavka.

Ubrzo nakon pokretanja ispitnog postupka stranke u postupku obavješćuju se o relevantnim izvorima koje Komisija namjerava upotrijebiti za potrebe određivanja uobičajene vrijednosti na temelju točke (a) ovog stavka i daje im se 10 dana za iznošenje primjedbi. U tu svrhu zainteresirane stranke imaju pristup dosjeu, koji mora sadržavati sve dokaze kojima se tijelo koje provodi ispitni postupak koristi, ne dovodeći u pitanje članak 19. Dokazi o postojanju znatnih poremećaja mogu se uzeti u obzir samo ako ih je tijekom ispitnog postupka moguće pravovremeno provjeriti, u skladu s člankom 6. stavkom 8.”

2. U članku 2. stavak 7. zamjenjuje se sljedećim:

„7. U slučaju uvoza iz zemalja koje na dan pokretanja ispitnog postupka nisu članice WTO-a i navedene su u Prilogu I. Uredbi (EU) 2015/755 Europskog parlamenta i Vijeća (*) uobičajena vrijednost određuje se na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u nekoj odgovarajućoj reprezentativnoj zemlji, odnosno cijene iz te treće zemlje u druge zemlje, uključujući Uniju, ili ako to nije moguće, na nekoj drugoj razumnoj osnovi, uključujući stvarno plaćenu ili naplativu cijenu u Uniji za istovjetan proizvod, odgovarajuće prilagođenu, ako je potrebno, kako bi uključivala razumnu profitnu maržu.

Odgovarajuća reprezentativna zemlja odabire se na razuman način, pri čemu se u obzir uzimaju sve pouzdane informacije dostupne u trenutku odabira, a posebno suradnja s barem jednim izvoznikom i proizvođačem iz te zemlje. Ako postoji više takvih reprezentativnih zemalja, prednost se, ako je to moguće, daje zemljama s odgovarajućom razinom socijalne zaštite i zaštite okoliša. Vodi se računa i o rokovima. Prema potrebi koristi se odgovarajuća reprezentativna zemlja koja podliježe istom ispitnom postupku.

Stranke u ispitnom postupku obavješćuju se odmah nakon njegova pokretanja o odabranoj zemlji te im se daje 10 dana za iznošenje primjedbi.

(*) Uredba (EU) 2015/755 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2015. o zajedničkim pravilima za uvoz iz određenih trećih zemalja (SL L 123, 19.5.2015., str. 33.).”

3. U članku 11. stavku 3. dodaje se sljedeći podstavak:

„Ako se postojeće antidampinške mjere temelje na uobičajenoj vrijednosti izračunanoj na temelju članka 2. stavka 7. u obliku u kojem je bio na snazi 19. prosinca 2017., metodologija utvrđena u članku 2. stavcima od 1. do 6.a zamjenjuje izvornu metodologiju koja se koristila za određivanje uobičajene vrijednosti tek od dana kada je pokrenuta prva revizija zbog predstojećeg isteka tih mjera nakon 19. prosinca 2017. U skladu s člankom 11. stavkom 2. te mjere ostaju na snazi do završetka revizije.”.

4. U članak 11. stavak 4. umeće se sljedeći podstavak:

„Ako se postojeće antidampinške mjere temelje na uobičajenoj vrijednosti izračunanoj na temelju članka 2. stavka 7. u obliku u kojem je bio na snazi 19. prosinca 2017., metodologija utvrđena u članku 2. stavcima od 1. do 6.a zamjenjuje izvornu metodologiju koja se koristila za određivanje uobičajene vrijednosti tek nakon dana kada je pokrenuta prva revizija zbog predstojećeg isteka mjera nakon 20. prosinca 2017. U skladu s člankom 11. stavkom 2. te mjere ostaju na snazi do završetka revizije.”.

5. U članak 11. stavak 9. umeće se sljedeći podstavak:

„U odnosu na okolnosti relevantne za određivanje uobičajene vrijednosti na temelju članka 2. u obzir se uzimaju svi relevantni dokazi koji su dio dosjea i na koje su zainteresirane strane imale priliku iznijeti primjedbe, uključujući relevantna izvješća u vezi s okolnostima koje prevladavaju na domaćem tržištu izvoznika i proizvođača te dokaze na kojima se ona temelje.”.

6. Članak 23. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 23.*

Izvješćivanje i informiranje

1. Komisija, uzimajući u obzir zaštitu povjerljivih informacija u smislu članka 19., Europskom parlamentu i Vijeću podnosi godišnje izvješće o primjeni i provedbi ove Uredbe. To izvješće uključuje informacije o primjeni privremenih i konačnih mjera, završetku ispitnih postupaka bez donošenja mjera, ponovljenim ispitnim postupcima, revizijama, znatnim poremećajima i posjetima radi provjere te aktivnostima raznih tijela odgovornih za praćenje provedbe ove Uredbe i ispunjenje obveza koje iz nje proizlaze.

2. Europski parlament može pozvati Komisiju na ad hoc sastanak svog nadležnog odbora kako bi ona izložila i objasnila eventualne probleme povezane s provedbom ove Uredbe. Parlament također, među ostalim i na temelju izvješća iz stavka 1. te izlaganja i objašnjenja iz ovog stavka, Komisiji može dostaviti sva relevantna razmatranja i činjenice.

3. Najkasnije šest mjeseci nakon podnošenja izvješća Europskom parlamentu i Vijeću, Komisija izvješće stavlja na raspolaganje javnosti.”.

Članak 2.

U Uredbi (EU) 2016/1037 u članak 10. stavak 7. dodaje se sljedeći podstavak:

„Komisija isto tako nudi savjetovanje dotičnoj zemlji podrijetla i/ili izvoza u pogledu drugih subvencija utvrđenih tijekom ispitnog postupka. U tim situacijama Komisija zemlji podrijetla i/ili izvoza šalje sažetak glavnih elemenata koji se odnose na druge subvencije, osobito na one iz stavka 2. točke (c). Ako dodatne subvencije nisu obuhvaćene obaviješću o pokretanju postupka, obavijest o pokretanju postupka se mijenja, a izmijenjena verzija objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*. Svim zainteresiranim strankama daje se dodatan, dovoljan rok da iznesu primjedbe.”.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Ova Uredba primjenjuje se na sve odluke o pokretanju postupaka i na sve postupke, uključujući inicijalne ispitne postupke i ispitne postupke revizije pokrenute na dan stupanja na snagu ove Uredbe ili nakon tog dana.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 12. prosinca 2017.

Za Europski parlament	*Za Vijeće*
Predsjednik	*Predsjednik*
A. TAJANI	M. MAASIKAS

Izjava Komisije o prijelazu

Komisija podsjeća da je svrha nove metodologije održati kontinuiranu zaštitu industrije Unije od nepoštenih trgovinskih praksi, osobito onih koje proizlaze iz znatnih poremećaja na tržištu. Zbog toga će Komisija osigurati da za industriju Unije ne bude dodatnog opterećenja pri traženju zaštite na temelju antidampinškog instrumenta, osobito u kontekstu mogućih zahtjeva za reviziju zbog predstojećeg isteka mjera predanih nakon stupanja na snagu nove metodologije.

Izjava Komisije o članku 23. i interakciji s Europskim parlamentom i Vijećem

Komisija obavještava Europski parlament i Vijeće kada namjerava sastaviti ili ažurirati izvješće u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (c) osnovne uredbe. Ako Europski parlament ili Vijeće obavijesti Komisiju da smatra da su ispunjeni uvjeti za sastavljanje ili ažuriranje izvješća u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (c) osnovne uredbe, Komisija će poduzeti primjerene mjere i o tome obavijestiti Europski parlament i Vijeće.

Izjava Komisije o izvješćima u skladu s člankom 2. stavkom 6.a točkom (c) osnovne uredbe

Komisija će brzo iskoristiti mogućnost iz članka 2. stavka 6.a točke (c) osnovne uredbe za sastavljanje izvješća o znatnim poremećajima kako bi zainteresirane strane imale ta izvješća na raspolaganju pri pripremi podnesaka na koje se može primjenjivati članak 2. stavak 6.a osnovne uredbe. Zainteresiranim stranama pružit će smjernice o upotrebi tih izvješća.